

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2025-56629 van:

De heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend in ambulante zorg, gebiedsteam Woensel Zuidwest-Woensel Oost, onderdeel van GGzE, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 3 september 2025 een klaagschrift, ongedateerd, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

Klager heeft zich laten bijstaan door mevrouw XXXX, patiëntenvertrouwenspersoon, hierna te noemen: PVP.

De klachtencommissie ontving op 4 september 2025 een verweerschrift van de heer XXXX, regiebehandelaar, hierna te noemen: verweerder. Daarnaast ontving de klachtencommissie van verweerder een beschikking, formulier art. 8.9, medische verklaring en een zorgplan met daarbij bevindingen van de Geneesheer-Directeur.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 11 september 2025. Klager was aanwezig, evenals de PVP, de verweerder en de leden en secretaris van de klachtencommissie. De mentor van klager, zijn moeder, nam deel middels een videobelverbinding.

Na de mondelinge behandeling van de klacht is, op dezelfde dag, een Aantekening Mondelinge Uitspraak (AMU) aan klager en andere belanghebbenden gestuurd waarin de klachtencommissie haar oordeel over de klacht heeft gecommuniceerd. In deze definitieve beslissing wordt dit oordeel verder uitgewerkt.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op:

- de beslissing zoals aangegeven in de klacht van 3 september 2025 m.b.t. verplichte zorg in de vorm van het toedienen van depot medicatie.

3. Standpunt van klager

Klager verzoekt de klachtencommissie om zijn klacht gegrond te verklaren. Hij klaagt over de dwangmedicatie die hij als depot ontvangt sinds “enige tijd”. Hij wil dat deze verplichte zorg stopt, omdat hij volledig gezond is en niets mankeert, aldus klager.

Klager geeft ter zitting aan dat hij veel buiten voetbalt en fietst. Hij raakt oververmoeid als hij de beklagde medicatie heeft ontvangen. Hij voelt zich verder suf en klaagt over “vertraagd denken”. Ook zijn vrienden zeggen tegen klager dat zijn reactievermogen minder is geworden nadat hij het depot heeft gekregen waarover hij klaagt.

In de klacht is sprake van de medicatie Lorazepam echter klager blijkt deze medicatie niet meer te krijgen. Momenteel ontvangt klager als medicatie Cisordinol, in depotvorm (tweewekelijks). Klager antwoordt desgevraagd dat zijn klacht gericht is tegen elke medicatie. Hij wil geen medicijnen meer en vindt medicatie onnodig omdat hij geen medicatie nodig heeft, aldus klager.

4. Standpunt van verweerder

Verweerder geeft in het verweerschrift aan dat klager na een eerdere opname de medicatie heeft gestaakt, wat half augustus jongstleden opnieuw tot (dezelfde) klachten leidde: psychose met o.a. wanen en katatonie. Verweerder stelt dat klager geen ziektebesef noch -inzicht bezit, wat kenmerkend is voor diens aandoening en waardoor klager de medicatie niet wenst.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat kans bestaat op ernstig nadeel voor zowel klager zelf als diens omgeving als klager de medicatie niet meer zou gebruiken. Sinds het begin van de huidige behandeling is het psychotische toestandsbeeld naar de achtergrond verplaatst, aldus verweerder.

Verweerder geeft aan dat ook de mentor van klager, zijn moeder, van mening is dat de depotmedicatie noodzakelijk is. Verweerder kan zich voorstellen dat klager zich beter voelt als hij een tijdje de medicatie niet heeft gekregen. In die eerste periode heeft klager nog een zogenoemde “spiegel” van medicatie in het bloed. Op langere termijn is gebleken in het verleden dat de situatie waarin klager komt zonder medicatie “ernstig” genoemd kan worden. Er wordt geprobeerd om een zo laag mogelijke dosis toe te dienen, verweerder benoemt dat de dosis al eens verlaagd is geweest. Bij navraag bevestigt verweerder dat gezocht wordt naar de balans die voor klager ideaal is.

Verweerder verzoekt de klachtencommissie om de klacht van klager ongegrond te verklaren

5. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat voor het verlenen van verplichte zorg aan klager een zorgmachtiging verleend is per 28 augustus 2025, geldend tot 26 februari 2026.

In deze zorgmachtiging is bepaald dat klager bij wijze van verplichte zorg onder meer dwangmedicatie toegediend kan worden.

Klager klaagt over de beslissing op grond van artikel 8:9 Wvggz tot het verlenen van verplichte zorg. Op grond van artikel 10:3 onder f Wvggz kan klager over deze beslissing een klacht indienen bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie acht zich bevoegd om deze klacht van klager te beoordelen.

6. De beoordeling van de klachten

Verplichte zorg is een ingrijpende inbreuk op het zelfbeschikkingsrecht en de lichamelijke integriteit van een patiënt. Om die reden dienen zowel procedurele als inhoudelijke waarborgen in acht te worden genomen alvorens te kunnen overgaan tot het verlenen van verplichte zorg of behandeling, in casu de maatregel om depotmedicatie tweewekelijks toe te dienen die klager “sinds enige tijd” ontvangt.

Klager klaagt over het medicijn Cisordinol, en in principe klaagt klager tegen elke medicatie. De huidige depotmedicatie ontvangt klager tweewekelijks. In het aanzeggingsformulier dat verweerder bij de verweerstukken heeft gevoegd, wordt de medicatie Lorazepam genoemd.

Deze medicatie ontvang hij voor de behandeling van de katatonie voortkomend uit het psychotische toestandsbeeld. Deze medicatie is ondertussen gestopt gezien het katatone beeld afdoende behandeld is en vanwege bijwerkingen van dit middel. Bij het (verplicht) toedienen van Cisordinol zijn er andere afwegingen ten aanzien van proportionaliteit, doelmatigheid en subsidiariteit dan genoemd in het bestaande artikel 8.9, waarin met name de behandeling van het katatone toestandsbeeld middels Lorazepam wordt beschreven.

De klachtencommissie kan zich voorstellen dat de bijwerkingen die klager zegt te ervaren erg vervelend kunnen zijn en hem (erg) kunnen beperken in zijn dagelijkse leven. Hoewel dit begrijpelijk is, en invoelbaar, is het naar het oordeel van de klachtencommissie toch in het belang van klager dat hij de medicatie gebruikt, met het oog op het ernstige nadeel dat zonder medicatie te verwachten valt. Ook al weet klager niet meer waarom hij medicatie kreeg, zoals hij ter zitting bij navraag antwoordde, de situatie was zodanig dat medicatie nodig was, wat ook de omgeving van klager, zoals zijn mentor, zijn moeder, beaamt.

De klachtencommissie beschikt niet over een formele aanzegging zoals bedoeld in art. 8.9. Wvvgz tot toediening van het huidige tweewekelijks depot antipsychoticum, betreffende de dwangmedicatie in depotvorm Cisordinol. In de wel aanwezige aanzegging ex. Art. 8.9. Wvvgz d.d. 13 juli 2025 wordt de medicatie Lorazepam aangezegd maar niet het hiervoor genoemde depot, zodat de klacht om die formele reden gegrond verklaard moet worden. De klachtencommissie stelt dus vast dat het depot niet op de wettelijk vereiste wijze is aangezegd.

Gelet op het vorenstaande komt de klachtencommissie tot de slotsom dat de klacht van klager **gegrond** is.

De klachtencommissie wijst regiebehandelaar op de samen met de mentor ter zitting besproken mogelijkheid om alternatieve medicatie te onderzoeken, waarbij gestreefd wordt naar een goede balans qua werking en bijwerkingen.

7. Beslissing

De klachtencommissie verklaart:

- de beslissing zoals aangegeven in de klacht van 3 september 2025 m.b.t. verplichte zorg in de vorm van het toedienen van depot medicatie

GEGROND

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 24 september 2025 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer XXXX, voorzitter, en de leden mevrouw XXXX en mevrouw XXXX, psychiater, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXXX, secretaris.